

Pivašiūnų Marijai

Labai lėtai

1. O Ma - ri - ja Pi - va - šiū - nų, Mo - ti - na Ste - buk - lin - go - ji! Kas Jos

šau - kias, tas ne - žū - na, Ji pa - guo - džia ir iš - klau - so.

Spin - du - liuo - tas vei - das Ta - vo var - go že - mę nu - bu - čia - vo.

2. Savo sostą čia iškėlei

Dzūkų žemėj tarp vargelių,

Tavo rankos galvas glosto

Apleistųjų ir bedalių.

3. O Marija Pivašiūnų,

Nusidėjėlių gynėja,

Vesk į dangų, būk pas Sūnų

Teismo dieną užtarėja.

Stebuklingas balsas šaukia,

Prie Marijos žmonės plaukia.

Ten per amžius Ją regėsime

Ir kaip motiną mylėsime.